

JÉZUS AJÁNDÉKSOMAGJA

Jézus úgy jön vissza, hogy az előzőeken kívül még minden megváltott számára különleges ajándéksomagot hoz magával. Ennek az ajándéksomagnak az egyik része még az előtt kerül átadásra, mielőtt még személyesen is találkozhatnánk Jézussal.

Ekkor olyan eseménysorozat veszi kezdetét, amely rendkívüliségében egyedülálló az emberiség történelmében. Pál apostol levelében azt olvashatjuk vele kapcsolatban: *„Mert maga az Úr riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával leszáll az égből, és feltámadnak először, akik meghaltak a Krisztusban. Azután mi, akik élünk, akik megmaradunk, elragadtatunk azokkal együtt a felhőkön az Úr elébe a levegőbe; és ekképpen mindenkor az Úrral leszünk”* (1Thessz 4,16-17). Rendkívüliségét pedig csak fokozza az a tény, hogy a megváltott emberek nem abban az állapotban fognak feltámadni, ahogy meghaltak, mert a feltámadás egy csodálatos átalakulást tartogat számukra.

Ezért a feltámadást követően Jézus első csodájaként *„ez a romlandó test romolhatatlanságot ölt magára”* (1Kor 15,53/a). Ez azt fogja jelenteni, hogy a megváltottak ekkor végre megszabadulnak a *„halál fullánkjától”*, amely különböző formában és módon ott van minden sejtjünkben születésüktől fogva, és nem tudnak tőle megszabadulni. A *„halál fullánkja”* arra a körülményre utaló kifejezés, amit az atyáinktól átörökölve minden sejtünk magában hordoz, genetikailag kódolva bennünk a betegségekre való fogékonyságot, az elöregedés törvényszerűségét, és végül az elmúlás, a halál bekövetkezését. A Jézussal való találkozásunk előtt azonban ettől végleg megszabadulhatunk, mert *„ez a romlandó test romolhatatlanságot ölt magára”* Jézus parancsára.

Az evangéliumok feljegyzéseiből tudjuk, hogy milyen boldogok voltak azok az emberek, akiket Jézus meggyógyított különböző betegségekből. A második advent alkalmával azonban az egész testünket érintően történik meg ez a meggyógyító változás, mert ekkor *„romolhatatlanságot ölt magára”* az egész lényünk. Rendkívüli élmény lesz ezt átélni, különösen azoknak, akik élve érik meg Jézus dicsőséges visszajövetelét, ők ugyanis egy szempillantásnyi idő alatt változnak át. Bizonyára különböző korosztályokból tevődik össze azok tábora, akik halált nem látva érik majd meg ezt a pillanatot. Közöttük is lesznek különböző betegséggel, testi fogyatkozással élők, akik az egyik pillanatban még a bűn világában nekik jutott állapotban vannak, a másik pillanatban pedig már az örök ifjúság erejét érzik magukban. Dicsőséges és rendkívül felemelő érzés lesz ez azoknak, akik átélhetik ezt a csodát.

A megváltottak átalakulásának másik csodája az lesz, amikor ez a *„halandó test halhatatlanságot ölt magára”* (1Kor 15,53/b).

A halhatatlan szónak a Bibliában kétféle értelmezése van. Abszolút halhatatlan csak Isten lehet: *„ama boldog és egyedül hatalmas, a királyoknak Királya és az uraknak Ura, Kié egyedül a halhatatlanság, aki hozzáférhetetlen világosságban lakozik”* (1Tim 6,16). Isten azért mondható abszolút halhatatlannak, mert az élete önmagában van, amit nem mástól kapott, ezért az élete nem függ senkitől sem (Jn 5,26). Ugyanakkor halhatatlannak mondunk mindenkit, aki nem áll a halál uralma alatt. A halál és a halhatatlanság ugyanis két olyan ellenpólus, amely teljes mértékben kizárja egymást. A halál csak a bűn miatt van, csak a bűn következménye: *„Mert a bűn zsoldja halál”* (Róm 6,23). Ha viszont megszűnik a bűn, akkor törvényszerűen megszűnik a halál is. Ha pedig már nincs többé halál, akkor csak élet van – bár függőségi szinten

– ezért nevezhető halhatatlanságnak ez az állapot. Azonban ez a halhatatlanság mindig is Istentől, magától az élet forrásától és Urától függ majd, az Ő adománya marad örökké. A teremtett lények élete ugyanis nem önmagában való, nem természetes, ahogy sokan állítják a görög filozófia talaján. Az életünk most is és akkor is csak Isten ajándéka, nem pedig alaptulajdonsága az emberi lényünknek.

Az átváltozás csodájaként még egy harmadik dologgal is megajándékozta Jézus a megváltottakat. Pál apostol írja erről azt, hogy *„elváltoztatja a mi nyomorúságos testünket, hogy hasonló legyen az Ő dicsőséges testéhez”* (Fil 3,21).

A Bibliában a dicsőség szó a bűnnélküli szentséget és tisztaságot fejezi ki, az ember esetében a szív tiszta és szent állapotára utal. Istennel kapcsolatban is a tiszta és szent jellemére és természetére vonatkozó kifejezés. Amikor Mózes a Hórebbe kérte az Istent: *„Kérlek, mutasd meg nekem a te dicsőségedet”* (2Móz 33,18), akkor azt mondta neki az Úr: *„Megteszem, hogy az én dicsőségem az orcád előtt menjen el, és kiáltom előtted az Úr nevét”* (u. o. 19. vers). Istennel kapcsolatban a név alatt nem egy saját tulajdonnévre kell gondolni, hanem minden esetben az isteni tulajdonságait fejezi ki egy-egy neve. Ennek a legklasszikusabb példája az az eset, amikor Ésaías próféta által kapunk egy bemutatást Jézussal kapcsolatban: *„Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk, és az uralom az ő vállán léssen, és hívják nevét: csodálatosnak, tanácsosnak, erős Istennek, örökkévalóság atyjának, békesség fejedelmének!”* (Ésa. 9,6). Ugyanilyen módon értendő Isten neve: *„És az Úr elvonult előtte és kiálta: Az Úr, az Úr, irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú és igazságú. Aki irgalmas marad ezerízígen; megbocsát hamisságot, vétket és bűnt”* (2Móz 34,6-7).

Ennek egyik párhuzamos esete az, amikor Pál apostol beszél Jézus követőivel kapcsolatban az Isten dicsőségének megnyilatkozásáról, a krisztusi természet visszatükröződéséről. *„Mi pedig az Úrnak dicsőségét mindnyájan fedetlen arccal szemlélvén, ugyanazon ábrázatra elváltozunk, dicsőségről dicsőségre, úgy, mint az Úrnak Lelkétől”* (2Kor 3,18). Ésaiás pedig szinte felszólítja Isten népét, hogy tegyen meg mindent annak érdekében, hogy az Isten dicsősége feltámadhasson rajtuk és láthatóvá váljon mások számára: *„Kelj fel, világosodjál, mert eljött világosságod, és az Úr dicsősége rajtad feltámadt. Mert ímé, sötétség borítja a földet, és éjszaka a népeket, de rajtad feltámad az Úr, és dicsősége rajtad megláttatik”* (Ésa: 60,1-2).

Sajnos itt a bűn világában való életünk folyamán csak részlegesen tudunk feltöltekezni Isten dicsőségével, csak részlegesen tud bennünk kiábrázolódni az isteni természet. A feltámadás harmadik csodájaként viszont Jézus befejezi azt, amit mi nem tudtunk elérni. Megtisztítja a belső, vagyis a lelki természetünket a bűn minden hajlamától és gyengeségétől, hogy dicsőségben is Hozzá hasonlóvá legyünk.

Legyen áldott Isten, ezért a legnagyobb ajándékáért és csodájáért! Az átváltozásnak ezt a csodáját azonban nemcsak a feltámadott igazak élük át, hanem azok is, akik halált nem látva érik meg Jézus dicsőséges visszajövetelét, ők egy szempillantás alatt élük át ezt az átváltozást. *„Ímé titkot mondok néktek. Mindnyájan ugyan nem aluszunk el, de mindnyájan elváltozunk. Nagy hirtelen, egy szempillantásban, az utolsó trombitaszóra”* (1Kor 15,51-52/a).

Ezek, az átváltozással kapcsolatos események képezik Jézus ajándékcsomagját, amit még azelőtt fog átadni az övéinek, mielőtt felemelkednének, hogy vele találkozzanak, és attól fogva örökké vele maradjanak. A Jézussal való találkozásban már benne lesz az átváltozást átélt szentek

boldogsága is, ezért még hangsúlyosabban fogják átérezni, hogy mit is jelent nekik Jézus, hiszen már az elején hatalmas értékű szeretetcsomagot kaptak Tőle.